

Script

Dankert & Dankert

Aflevering 9

"Het kruis"

Auteur Maarten van der Duin

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

1 INT. HERBERG HET KOETSHUYS / GELAGKAMER / AVOND 1

Ouderwetse kruisbogen op een tafel; een authentiek vaandel met gildewapen tegen de muur; daarnaast een hoge oorlogstrom.

SCHUTTERS (O.S.)
(*Zingend*) Schutters!
Helden! Kroost der
dapp'ren! Zoonen van Oud-
Friesland!...

Rond een tafel in de rokerige ruimte zit een gezelschap in historische kledij: fluwelen mantels, bonten kragen, leren wambuizen. Aangeschoten, maar luidkeels wordt een Fries heldendicht uit vervlogen tijden gezongen:

SCHUTTERS (CONT.)
(*Zingend*) Ziet het doek ter
eere wapp'ren, dat bij Dokkum
werd geplant. Hoort de blijde
kreten schallen, ziet de gevels
rijk versiert...

Scutterie Sint Joris, een oude Friese burgerwacht houdt zijn maandelijkse bijeenkomst. Achter de bar tapt kastelein TOM DEKKER een ouderwetse pul vol met bier en geeft zijn vrouw AGNES DEKKER een demonstratieve kus. Met een gevuld dienblad gaat zij langs het gezelschap.

SCHUTTERS (CONT.)
(*Zingend*) 't Welkom schatert langs de
wallen. Als uw terugkomst wordt
gevierd. En met geestdrift juichen
wij: Welkom, dapp're Schutterij!

Het lied eindigt in gejoel en gelach, terwijl Agnes de bierpullen uitdeelt. Met zijn eigen kroes verschijnt Tom vanachter de bar.

TOM
Een toast! Op onze koning!

Hij legt zijn hand op de schouder van ROBERT SCHUITEMA, die om zijn nek een opvallend sieraad draagt: de zilveren koningsvogel.

TOM (CONT.)
En misschien wordt hij dat volgende
week wel voor de derde keer.

TIEME DIJKSTRA
(*Bralt*) Eerst kijken wie er wint!

WILCO VAN DER MEULEN
(Lacht) Nou, jij zeker niet.

Algemene hilariteit.

TIEME DIJKSTRA
Waarom niet?! Waarom niet?! Ik schiet
die vogel er zo vanaf!

TOM (ONDERBREEKT)
Wie het ook wordt, hij mag nooit
vergeten: één dukaat voor het
wapen...

De andere schutters vallen in:

SCHUTTERS
Twee dukaten voor de bruid. Maar voor
een broeder: je eigen huid.

TOM
Proost.

De pullen worden tegen elkaar geklonken en achterover
geslagen. Tom knipoogt naar Robert en slaat hem vriend-
schappelijk op de rug.

2 EXT. HERBERG HET KOETSHUYS / PARKEERPLAATS / AVOND 1

Half aangeschoten komen de 'schutters' in hun historische
kleding naar buiten. Een enkeling heeft er een moderne jas
overheen geslagen.

TIEME
(Zingend) ... Met vuur in onze
ad'ren, zochten wij het monster in
zijn hol...

Ysbrand ondersteunt Tieme die niet meer op zijn benen kan
staan van de drank. Er wordt omhelsd en afscheid genomen.
PIEP-PIEP. Met afstandsbedieningen worden luxe-auto's
ontgrendeld en een kruisboog wordt weggeborgen in een
achterbak.

WILCO (TEGEN YSBRAND)
Wie was ook alweer onze Bob?

Ysbrand knikt opzij naar Tieme die ieder moment lijkt ineen
te storten, maar nog steeds aan het zingen is.

YSBRAND
(Vrolijk) Ik breng 'm wel naar
huis.

WILCO
(*Bezorgd*) Gaat dat?

YSBRAND
Tuurlijk. Ik heb cruise control.

Hij zwaait het achterportier open en helpt de lamme 'Bob' horizontaal in zijn auto.

YSBRAND (TEGEN TIEME, CONT.)
Waar is je kruisboog, ouwe scherpschutter?

Plotseling:

ROBERT (O.S., VANUIT CAFÉ)
(*Gilt*) AAAAaaaaahh!

Buiten draait iedereen zich geschrokken om.

In de deuropening van de herberg verschijnt een volkomen panische Robert met het lichaam van Tom in zijn armen. Dwars door het hoofd van Tom steekt een kruisboogpijl en het bloed gutst alle kanten op.

ROBERT (CONT.)
(*In paniek*) Help me dan, jongens!
Help!

De anderen kijken lamgeslagen toe hoe Robert door zijn knieën zakt met het lichaam van Tom op zijn schoot.

ROBERT (CONT.)
O Jezus, wat heb ik gedaan?!

Hij koestert het levenloze hoofd van Tom in zijn armen, alsof het een slapend kind is.

ROBERT (CONT.)
Ik heb 'm vermoord.

Om de hoek van het café verschijnt Agnes met een krat vol lege flessen. Een 'schutter' wil haar tegenhouden, maar ze heeft het lichaam van haar man al gezien.

AGNES
(*Hysterisch*) Neee, neee, neee!!...

Het krat met de lege flessen klatert uit haar handen.

LEADER

3 EXT. ADVOCATENKANTOOR / STRAAT / OCHTEND 2

De sexy veertiger MONICA BREMER staat voor het advocaten-

kantoor en streelt de handen van JELLE DANKERT, die zich daar wat ongemakkelijk bij voelt.

MONICA
(Geëmotioneerd) Fantastisch werk,
Jelle. Hoe kan ik je ooit bedanken?

JELLE
Het is al goed, mevrouw Bremer. Een
paar parkeerboetes, dat stelt echt
-

Monica trekt zijn handen tegen haar borst.

MONICA
'Monica', zeg toch 'Monica'.

Op de achtergrond heeft Pieter zijn auto geparkeerd en hij komt naar het advocatenkantoor toegelopen.

JELLE (TEGEN PIETER)
(Opgelaten) Ze zitten op je te
wachten. Een nieuwe strafzaak.

PIETER
Jij had het zeker te druk?

Voordat Jelle kan antwoorden, begint Monica gepassioneerd zijn handen te kussen. Pieter gaat het advocatenkantoor binnen.

JELLE
Mevrouw Bremer, ehh Monica,
alsjeblieft.

4 INT. ADVOCATENKANTOOR / KANTOOR PIETER / OCHTEND 2

Terwijl hij zijn jas uittrekt, komt Pieter zijn kantoor binnen. Dan valt hij even stil: overal zitten gildeschutters, maar nu nuchter en in gewone kleren.

PIETER
Wie van jullie moet ik verdedigen?

Meteen begint iedereen door elkaar te praten:

WILCO VAN DER MEULEN
Niemand. Robert Schuitema.

YSBRAND WEDEMEIJER
Die heeft zijn beste vriend
vermoord.

WILCO VAN DER MEULEN
Tom Dekker. Van het Koetshuys.

TIEME DIJKSTRA
Maar het was een ongeluk, hoor!

YSBRAND WEDEMEIJER
Afgrijselijk gewoon!

PIETER
Ho-ho-ho, één tegelijk.

WILCO VAN DER MEULEN
Met zo'n ding is het gebeurd.

Een vervaarlijk uitzierende, antieke kruisboog wordt op het bureau gelegd en meteen valt er een eerbiedige stilte.

TIEME DIJKSTRA
Maar dan die van mij. Ik was 'm vergeten.

WILCO VAN DER MEULEN
Hij stond op scherp!

TIEME DIJKSTRA
Ik weet er niks meer van.

YSBRAND WEDEMEIJER (TEGEN PIETER)
Zo dronken als een toeter.

WILCO VAN DER MEULEN
Toen Robert 'm oppakte, is hij afgegaan.

YSBRAND WEDEMEIJER
Dwars door Toms hoofd.

TIEME DIJKSTRA
Het is mijn schuld.

WILCO VAN DER MEULEN (TEGEN TIEME)
Maar Robert draait ervoor op!

Ondertussen bekijkt Pieter belangstellend het schietwapen.

PIETER
Wat moeten jullie met die kruisbogen?

WILCO VAN DER MEULEN
Wij zijn schutters. Van Sint Joris.
Tom was onze wapenmeester en Robert de koning.

Verbaasd kijkt Pieter naar alle gezichten: is dit een grap?!

TIEME DIJKSTRA
Maar volgende week begint het
Koningsschieten. Dan wordt de winnaar
onze nieuwe koning.

PIETER
En waar schieten jullie op?

TIEME DIJKSTRA
De gildevogel. Van stro.
Bovenop een hoge paal

YSBRAND WEDEMEIJER
En daar oefenen we iedere maand voor.
Want het valt soms vies tegen, zo'n
kruisboog.

PIETER
Dat blijkt wel.

Weer een stilte.

YSBRAND WEDEMEIJER
Het was een ongeluk. Robert kon er
niets aan doen.

WILCO VAN DER MEULEN
Verdedig hem, alsjeblieft.

Hij gebaart naar alle aanwezigen.

WILCO VAN DER MEULEN (CONT.)
Vul maar in wat je wilt hebben.

Hij legt een blanco cheque op tafel en schuift die naar
Pieter toe.

TIEME DIJKSTRA
Wij betalen.

Pieter denkt na en draait zijn pen op en neer in zijn
vingers. Een stilte. De schutters wachten gespannen op zijn
reactie. Dan drukt Pieter op de intercom:

PIETER
Leny? Ik neem de middag vrij.

De aanwezigen reageren opgelucht.

Naast de intercom staat Leny die toekijkt hoe twee bezorgers verschillende vazen met rozen naar binnen dragen.

PIETER (V.O. VIA INTERCOM, CONT.)
Laat Jelle mijn afspraken maar overnemen.

LENY
Jelle? Die heeft z'n handen al vol.

Ze kijkt naar het kantoor van Jelle die middenin een zee van rozen staat. Hij neemt een vaas van een bezorger over, terwijl hij een gesprek voert over zijn mobiele telefoon.

JELLE (IN MOBIEL)
Nee echt, 'Monica'. Dit is nergens voor nodig...

Hij kijkt rond naar de bloemen.

JELLE (CONT.)
Natuurlijk vind ik ze mooi, maar...
Voor een paar parkeerbonnen?!..

LENY
(*Mimet*) 'Nieuwe aanbidder'?

Ze bekijkt glimlachend de rozen, terwijl Jelle haar opgelaten uit zijn kantoor wil wuiven.

JELLE (IN MOBIEL)
Dat wordt lastig, 'Monica'. Ik heb vandaag een lange dag en morgen ook...

Een bezorger zet de laatste vaas neer, terwijl zijn collega een bijbehorende brief overhandigt aan Leny.

JELLE (IN MOBIEL, CONT.)
Ik bel je wel. Als ik tijd heb.

Hij verbreekt de verbinding en zucht.

LENY
(*Leest voor*) 'Ik wil je zo graag bedanken voor alles. Niet alleen met rozen, maar ook' -

Jelle heeft de brief uit haar handen gegrist.

JELLE
Ik word helemaal gek van dat mens.

Een zwaar metalen deur wordt ontgrendeld en zwaait open.
Een AGENT met een sleutelbos komt de gang in en achter hem
volgt Pieter.

POLITIEAGENT 1
We leven allemaal mee.
Het hele bureau.

Een volgende deur wordt opengemaakt en weer achter het
tweetal gesloten. Dan een getralied hek.

PIETER
Met die barkeeper?

Uiteindelijk is de agent bij een gepantserde deur
aangekomen en kijkt door het luikje naar binnen, voordat
hij de sleutel in het slot steekt.

POLITIEAGENT 1
Nee, met Robert. Moet je je
voorstellen: z'n beste vriend!

CUT TO:

7 INT. POLITIEBUREAU / VERHOORKAMER / MIDDAG 2

De politieagent laat Robert naar binnen en vertrekt zelf
uit de verhoorkamer. Robert draagt nog steeds zijn
schutterstenuë en zit ineengedoken met een bleek gezicht
aan tafel.

PIETER
Hallo, Robert. Ik ben Pieter Dankert,
je advocaat.

Geen enkele reactie. Pieter gaat tegenover Robert zitten.

PIETER (CONT.)
Ik heb het politierapport
doorgenomen.

Hij vouwt zijn aktekoffertje open en haalt er een map uit.

PIETER (CONT.)
En de verklaringen van je vrienden
gehoord. Voorzover ik het kan
beoordelen en ik beloof niks...

Hij legt wat papieren voor zich op tafel.

PIETER (CONT.)
Maar moord kan ik het niet noemen en
ook geen doodslag. Het was een
ongeval. Een tragisch ongeval.

Robert kijkt verbaasd op.

PIETER (CONT.)
Als Tieme Dijkstra zijn boog niet was
vergeten en jij had gemerkt dat hij
op scherp stond... Geen sprake van
opzet. Dat moet de rechter ook wel
inzien. Dus...

Hij kijkt Robert recht aan.

PIETER (CONT.)
Maak je geen zorgen. Voor je het
weet, sta je weer op straat.

Robert ontploft bijna van verontwaardiging:

ROBERT
Op straat?! Het was MOORD! Een pijl
dwars door z'n kop! Hij had geen
schijn van kans. Op straat?! Ik mag
nooit meer op straat! Twintig jaar
moet ik krijgen! Levenslang!

PIETER
(Sust) Ik begrijp dat je emotioneel...

ROBERT
(Overstuur) Tom en ik... Hij was m'n
beste vriend. Een broer! Altijd
samen. Van toen we vier waren. De
eerste sigaret, de eerste vriendin-
netjes, álles deden we samen.

Pieter knikt.

ROBERT (CONT.)
Hij heeft me gered uit het kanaal. Ik
zal het nooit vergeten. We doken
onder schepen door. Maar ik zat vast
en zonder hem... Hij heeft me gered.
En ik... Ik... (In tranen) Ik schiet
hem hartstikke dood.

Hij verbergt zijn gezicht in zijn handen, terwijl zijn
lichaam op en neer schokt. Pieter weet zich geen raad met
de situatie.

Dan gaat de kamerdeur open en de politieagent komt weer
naar binnen met één kop koffie en een appelbol.

POLITIEAGENT 1 (TEGEN ROBERT)
Die was nog over.

Hij zet de koffie en het gebak voor Robert neer en vertrekt meteen, verwonderd nagekeken door Pieter. Robert neemt een slok koffie en komt langzaam weer tot zichzelf.

ROBERT
(Beslist) Dus je hoeft me niet vrij te krijgen met allerlei trucjes.

PIETER
Ik ben je advocaat. Wat wil je dan?

ROBERT
De maximale straf.

Pieter schudt zijn hoofd.

PIETER
Die krijg je nooit.

ROBERT
Daar zorg jij dan maar voor.

PIETER
Waarom?!

ROBERT
In het belang van je cliënt.

PIETER
Twaalf, dertien jaar de cel in?!

ROBERT
Ik heb iemand omgebracht, dus ik moet boeten.

PIETER
Wees niet zo hard voor jezelf.

ROBERT
Ik wil mezelf ooit weer in de spiegel kunnen aankijken.

Er valt een stilte.

PIETER
Hooft dat ook bij jullie 'schutterij', zo'n idiote erecode?

ROBERT
Ik loop niet weg voor wat ik heb gedaan. Ik zeg wat ik denk en ik doe wat ik zeg. Noem dat maar idioot.

Pieter laat het op zich inwerken.

ROBERT (CONT.)
Ik ben schuldig, dus ik moet
hangen.

8 INT. ADVOCATENKANTOOR / SECRETARIAAT & KANTOOR JELLE / AVOND 2

Het kantoor is verlaten en alleen in de kamer van Jelle brandt licht. Op de achtergrond klinkt het aanhoudend getoeter van een auto. Een sleutel in de voordeur. Pieter komt naar binnen en wil zijn aktekoffer in zijn kamer leggen, maar ziet dan het licht bij Jelle.

PIETER
Zware case?

JELLE
Kun je wel zeggen. Parkeerbonnen.

Verbaasd komt Pieter naar Jelle's kantoor. Die hangt achterover in zijn stoel met zijn benen op een leeg bureau.

PIETER
Dat had je toch al afgerond?

JELLE
Ik wel, maar zij nog niet.

Hij knikt met zijn hoofd naar het raam, waarachter nog steeds het doordringende geclaxoneer van de auto klinkt.

PIETER
Hoezo? Wat wil ze dan?

JELLE
Mij.

Hij gebaart opzij naar de bloemen.

JELLE (CONT.)
Emmers met rozen; een gouden horloge
cadeau; om de tien minuten een
liefdesverklaring op m'n voicemail.
Zelfs Leny wordt er gek van.

Pieter grinnikt.

PIETER
En jij?

JELLE
Wat denk je?! Ik kom m'n kantoor niet
meer uit, voordat ze weg is.

PIETER

Maar heb je ook gezégd dat je niets
voor haar voelt?

Jelle snuift verontwaardigd.

JELLE

Alsof dat nog niet duidelijk is!

PIETER

Heb je het gezegd?!

JELLE

Ik zei dat ik geen tijd had. De hele
week niet. Dat ik omkwam in het werk.
Als ze het dan nog niet snapt!...

Pieter gaat zitten en schudt even z'n hoofd.

PIETER

Waarom zég je het haar niet gewoon?!
'Ik hoef je rozen en dat horloge
niet, want ik voel niks voor jou.
Punt'

Jelle begint te lachen.

JELLE

Ja, hallo, het is een cliënt! Die ga
je toch niet wegjagen.

PIETER

Zeggen wat je denkt en doen wat je
zegt, hoe moeilijk kan dat zijn?

JELLE

Pieter, we zijn juristen! Als wij
gaan zeggen, wat we denken, dan
kunnen we de zaak hier wel sluiten.

Op dat moment houdt buiten het getoeter van de auto op.
Beiden luisteren aandachtig.

JELLE (CONT.)

Zullen we de zaak dan maar sluiten?

Lachend trekt hij zijn jas aan.

9 EXT. ADVOCATENKANTOOR / STRAAT / AVOND 2

Pieter komt als eerste het advocatenkantoor uit en houdt de
deur voor Jelle open.

PIETER

Ga maar, ik doe 'm wel op slot.

Jelle komt naar buiten en wil naar zijn auto lopen.

JELLE

(Zacht) O nee hè!

Pieter kijkt om. Verderop staat Monica naast haar auto in discussie met een agent die een bekeuring uitschrijft.

PIETER (TEGEN JELLE)

Zeg nou dat je niets voor haar voelt.

Jelle weifelt.

PIETER (CONT.)

Anders kom je nooit van haar af.

MONICA (O.S.)

(Vrolijk) Jelle!

Enthousiast staat Monica te zwaaien met de bekeuring die ze zojuist heeft gekregen.

PIETER

(Met klem) Jelle!

Jelle hakt de knoop door en zwaait met een lauw handje naar Monica. Zij snelt naar hem toe.

MONICA

Je zult wel uitgeput zijn. Laten we ergens gaan eten! Ik trakteer.

JELLE

(Resoluut) Monica, ik weet niet wat jij je allemaal in je hoofd haalt, maar dit gaat niet. Jij en ik.

Van een afstandje kijkt Pieter toe.

MONICA

Waarom niet?

JELLE

Omdat ehh... Jij bent zo bijzonder, je verdient de volle aandacht. En die kan ik je helaas niet geven. Want mijn werk is alles voor me.

Pieter schudt z'n hoofd.

MONICA

Maar dit is ook werk.

Ze overhandigt de bekeuring aan Jelle.

MONICA (CONT.)

Geluidsoverlast. Bespottelijk!

Jelle staart in het papier en zoekt naar een uitweg.

JELLE

Ja-ja-ja. Alleen heb ik hiervoor geen tijd meer. En ook niet voor parkeerbonnen, burenruzies of snelheids-overtredingen.

Hij haalt spijtig zijn schouders op en geeft de bekeuring terug aan Monica, die hem teleurgesteld in ontvangst neemt.

JELLE (CONT.)

Ik doe alleen nog maar grote zaken.

Hij werpt nog even een triomfantelijke blik naar Pieter - 'Zie je, zo kan het ook' - en gaat op weg naar zijn auto.

10 EXT. RECHTBANK / STRAAT / DAG 3

Voor de rechtbank staan verslaggevers met camera's opgesteld in afwachting van het proces tegen Robert Schuitema dat zich daarbinnen afspeelt.

PIETER (V.O.)

Is Robert Schuitema niet voldoende gestraft? Dit tragische ongeval heeft hem opgezadeld met een ondraaglijke schuld...

Buiten komt Tieme Dijkstra aangesneld en schiet vlug het rechtbankgebouw binnen.

11 INT. RECHTBANK / ZAAL / DAG 3

Tieme zoekt snel zijn plaats op de publiekstribune, die is gevuld met vrienden en belangstellenden. Pieter staat naast Robert achter de beklaagdentafel en knikt naar zijn cliënt.

PIETER (VERVOLGT)

Kijk maar: hij heeft zichzelf al veroordeeld. Twintig jaar, levenslang, de straf kan hem niet zwaar genoeg zijn. En waarom?...

Hij kijkt rond naar de rechter en de officier van justitie die onverstoorbaar terugkijkt.

PIETER (CONT.)

Omdat zijn beste vriend is omgekomen.
Door ZIJN toedoen. Het had ieder
ander kunnen overkomen, maar het
overkwam HEM en dat kan hij zichzelf
niet vergeven.

Hij richt zich direct tot Robert.

PIETER (TEGEN ROBERT, CONT.)

(Zacht) En dat zul je jezelf nooit
kunnen vergeven. Of je nou tien jaar,
twintig of levenslang wordt opgesloten.

CUT TO:

Officier van Justitie Karin heeft inmiddels het woord:

KARIN

Ja, tragisch. Alleen niet voor de
heer Schuitema, maar voor Tom Dekker
en zijn nabestaanden.

Ze knikt even naar Agnes Dekker die vooraan op de
publiekstribune zit.

KARIN (CONT.)

Want is het wel een ongeluk, zoals
mijn collega beweert? 'Een vergeten
pijl in een kruisboog'?! Robert
Schuitema is notabene schietkampioen!
Een expert met kruisbogen.

Ze richt zich direct tot Robert.

KARIN (CONT.)

Als iemand zoiets in de gaten moet
hebben, is HIJ het wel.

CUT TO:

Volkomen opgelaten zit Tieme Dijkstra in het
getuigenbankje.

TIEME DIJKSTRA

We hadden de hele dag geoefend voor het
Koningsschieten, volgende week. Daarna
wat gedronken in het café. Bij Tom.

KARIN

En jij was de Bob, lees ik hier.

TIEME DIJKSTRA (TEGEN RECHTER AREND)

Twee pintjes, meer niet. Maar

iedereen was moe.

Karin citeert uit een verklaring.

KARIN
'Lamlazerus', zo werd je naar buiten
gedragen.

TIEME DIJKSTRA (TEGEN RECHTER AREND)
Ik was de tel kwijtgeraakt.

KARIN
Niet alleen de tel, maar ook je
kruisboog! Met een pijl erin!

TIEME DIJKSTRA
Echt, daar weet ik niets meer van!

CUT TO:

Pieter dient de officier van repliek:

PIETER
Het was geen moord, geen doodslag,
zelfs geen dood door schuld. Maar een
ongeluk.

Hij doet het voor:

PIETER (CONT.)
De heer Dekker boog zich voorover om
een glas te pakken. Mijn cliënt greep
juist een geladen kruisboog vanonder
de tafel. En dat bleef steken. Een
ongeluk.

KARIN
O ja? Waarom stierf Tom Dekker dan
door een gericht schot?

Een golf van verbazing gaat door de zaal en Pieter kijkt
haar verbouwereerd aan. Alleen Robert vertoont geen reactie
en staart afwezig voor zich uit.

CUT TO:

Op een tafel staat een plastic mensenhoofd met een
gekleurde breinaald erdoorheen, die de baan van de pijl
aangeeft.

KARIN (CONT.)
Hier drong de pijl de keel van het
slachtoffer binnen en hier bleef hij

steken.

Ze kijkt de rechter aan om het belang van haar woorden te onderstrepen.

KARIN (CONT.)

Het slachtoffer stond dus niet voorovergebogen, zoals de verdachte beweert, maar kaarsrecht.

Ze doet het voor.

KARIN (CONT.)

Sterker nog: de kruisboog werd met kracht tegen de keel van Tom Dekker geduwd.

Een verontwaardigd rumoer in de zaal. Pieter buigt zich naar Robert toe die nog steeds stoïcijns voor zich uitkijkt.

PIETER (TEGEN ROBERT)

(*Fluistert*) Is het zo gegaan?

KARIN

Hier ziet u nog de afdrukken.

PIETER (TEGEN ROBERT)

(*Met klem*) Kom op, man! Heb je gericht geschoten of niet?!

Onbewogen kijkt Robert hem aan.

ROBERT

Wat maakt het uit? Ik ben schuldig.
Daar gaat het om.

Pieter laat zich terugvallen in zijn stoel en Karin verheft haar stem.

KARIN

Dus vergeet al die zielige verhaaltjes over een 'tragisch ongeluk' en het verliezen van een beste vriend. Maar kijk naar de feiten... Dit was een gericht schot van korte afstand. Bedoeld om te doden... Dit was doodslag.

PIETER

Meneer de rechter, gezien deze nieuwe bewijslast, vraag ik u om uitstel.

RECHTER AREND

Dit proces wordt opgeschort tot
morgenmiddag.

Hij slaat met zijn hamer op tafel en meteen begint men op de publiekstribune druk met elkaar te fluisteren. Robert wordt afgevoerd door twee parketwachters. Pieter blijft achter en slaat gefrustreerd zijn dossier dicht.

12 EXT. RECHTBANK / STRAAT / DAG 3

Videobeelden van spontane straatinterviews door de regionale televisie. Een belangstellende kijkt recht in de camera, terwijl achter hem de rechtbank leegstroomt.

BELANGSTELLELENDE 1

Ze wil hem gewoon voor moord pakken,
dat mens, die aanklager. Daar kickt
ze op of misschien krijgt ze daarmee
wel promotie.

Hij schudt z'n hoofd.

BELANGSTELLELENDE 1 (CONT.)

Maar ik geloof het niet. Je zag hem
toch zitten. Een hoopje ellende...
Laat ze toch echte criminelen
pakken!

CUT TO:

Ysbrand staat verontwaardigd voor de camera.

VRIEND 1

Het KAN niet! Ergens hebben ze een
fout gemaakt. Want Robert zou zo iets
nooit...

Hij kijkt weg van de camera.

VRIEND 1 (CONT.)

Die twee waren zo close.
Onafscheidelijk... Het KAN gewoon niet.

CUT TO:

Een volgende belangstellende reageert ongepast joviaal:

BELANGSTELLELENDE 2

Ik zie het probleem niet. Hij gaf het
toch zelf toe?! Gewoon opsluiten, die
vent.

CUT TO:

Bijna opgelucht rechtvaardigt Tieme zich voor de camera:

TIEME DIJKSTRA
Ik heb er niks mee te maken, hoor.
Want 'een gericht schot', daar was ik
echt te dronken voor.

13 INT. ADVOCATENKANTOOR / KANTOOR PIETER / DAG 3

In zijn kantoor staat Pieter naast een flipover, waarop hij een mensenhoofd heeft getekend met de invalshoek van de kruisboogpijl. Met een stift markeert hij een plek op de keel.

PIETER
En hier zijn afdrukken gevonden van
de kruisboog.

Bovenop het bureau zit Leny toe te kijken en aantekeningen te maken. Naast haar prutst Jelle aan de kruisboog die door Roberts vrienden is achtergelaten.

PIETER (CONT.)
Dus 'gericht schot', zegt de
officier.

Leny knikt en Jelle komt met de kruisboog naar voren.

PIETER
Okee. Stel dat ik een glas pak, ik
struikel en jij probeert me op te
vangen.

Pieter doet alsof hij een glas pakt van zijn bureau. Hij buigt naar voren, Jelle 'vangt hem op' en steekt zijn kruisboog onder Pieters keel.

LENY
Dan klopt de hoek niet, kijk maar.

Ze wijst naar de tekening op de flipover.

JELLE (TEGEN PIETER)
En als jij je hoofd rechthoudt? Met
een stapel glazen in je handen of
zo.

Ze proberen hetzelfde, maar de houding van Pieter is volkomen onnatuurlijk en bizar. Leny schiet in de lach.

JELLE (CONT.)
Hm. En als ik op één knie zit om zo'n

boog van de grond -

Hij wil op één knie gaan zitten, maar dan gaat de telefoon.

LENY (IN TELEFOON)
Dankert & Dankert Advocaten,
met Leny...

PIETER (TEGEN JELLE)
Hoe kom ik dan aan die afdrukken op
m'n nek?

Leny mimet naar Jelle: 'Monica'. Heftig gebaart Jelle dat hij niet aan de telefoon wil komen.

LENY (IN TELEFOON)
(*Vriendelijk*) Die zit in bespreking.
Kan ik misschien iets...

JELLE (TEGEN PIETER)
Waren die wel van een kruisboog?
Misschien viel hij op een stoel-
leuning of...

LENY (TEGEN JELLE, ONDERBREEKT)
(*Veelbetekenend*) Ik zou hem toch maar
even nemen.

Pieter neemt de kruisboog van Jelle over en bekijkt de voorkant, waarmee de afdrukken zouden zijn gemaakt.

JELLE (IN TELEFOON)
Monica? Sorry, ik zit middenin...
(*Geschrokken*) WAT heb je gedaan?

Pieter kijkt hem vragend aan.

JELLE (IN TELEFOON, CONT.)
Blijf daar. Ik kom eraan!

PIETER
(*Fijntjes*) Was je boodschap toch niet
overgekomen?

JELLE
Dat mens is helemaal gestoord.

Hij grijpt zijn jas en schiet het kantoor uit.

LENY
En als we het nou eens omdraaien?

Pieter morrelt nog steeds aan de kruisboog en past een pijl in de sleuf.

LENY (CONT.)

Stel dát hij met opzet heeft
geschoten. En gericht.

Pieter kijkt even op en probeert het zich voor te stellen.

LENY (CONT.)

Het kán toch. Een ruzie over geld.
Een dronken vechtpartij.

Pieter schudt zijn hoofd: het wil er bij hem niet in.

PIETER

Het waren twee vrienden. Twee maatjes
door dik en dun.

LENY

Dat zégt hij, maar is het ook zo?

Dat zet Pieter aan het denken. PLOOINK. De pees springt uit
zijn vingers en een pijl eindigt trillend in de muur.

14 EXT. TENNISCLUB / AVOND 3

Hoge vlammen tegen de avondhemel. Een inferno. De
tennisclub staat in lichterlaaie. Jelle komt aanrijden en
stapt verweesd uit zijn auto. Dit kan niet waar zijn.

JELLE

(In zichzelf) Jezusmina...

MONICA (O.S.)

(Uitbundig) Jelle!

Vanuit de rookwolken komt Monica met een beroet gezicht
naar Jelle toegelopen.

MONICA (CONT.)

Jij deed toch alleen grote zaken? Is
dit groot genoeg?

Jelle kijkt lamgeslagen naar de oplaaiende vlammen. Twee
brandweerlieden rollen een slang uit om te gaan blussen.

JELLE

Je bent knettergek.

MONICA

Dat klopt. Van jou.

Ze omhelst hem en Jelle ondergaat het volkomen willoos.

15 EXT. HERBERG HET KOETSHUYS / STRAAT / AVOND 3

Naast de ingang van het café een zee van kaarslichtjes, bloemen, beertjes en een enkele foto van Tom Dekker. Een ouderwetse helm met lint: WE ZULLEN JE MISSEN.

AGNES (O.S.)
... Z'n humor, z'n ongelooflijke energie, altijd vrolijk...

Een groep vrienden van Tom luistert zwijgend en geëmotioneerd naar de woorden van Agnes. Ysbrand, Wilco en Tieme dragen historische kleding met een rouwsjerp als eerbetoon.

AGNES (O.S., CONT.)
Wat zeg ik?! Jullie kennen hem beter dan wie dan ook. Z'n vrienden waren alles voor hem...

Met een bleek gezicht staat Agnes voor de groep en houdt met moeite haar emoties onder controle.

AGNES (CONT.)
Ook Robert... Vooral Robert...

Nu zien we ook Pieter tussen de vriendengroep staan en belangstellend toeluisteren.

AGNES (CONT.)
Dat mogen we nooit vergeten. Wat er ook is gebeurd...

Een paar vrienden kijken naar de grond. Ze weten niet wat ze ervan moeten denken.

16 INT. HERBERG HET KOETSHUYS / GELAGKAMER / AVOND 3

Voorzichtig komt Pieter de gelagkamer binnen en klopt op de deur. Met snelle halen is Agnes de tafels aan het schoonvegen.

PIETER
Sorry dat ik even stoor. Ik ben -

AGNES (ONDERBREEKT)
Pieter Dankert. Ik heb u in de rechtzaal gezien.

Even een stilte.

PIETER
Wat is er gebeurd? Tussen Robert en Tom. Was het opzet of niet?

Agnes haalt haar schouders op.

AGNES

Dat zullen we nooit weten.

PIETER

Een conflict misschien? Hadden ze ruzie?

Agnes grinnikt cynisch en gaat verder met poetsen.

AGNES

O nee, die twee niet. Dat was altijd dikke mik.

PIETER

Wie dan wel?

Agnes geeft geen antwoord en werkt ingespannen verder.

PIETER (CONT.)

Mevrouw Dekker?

AGNES

Laat me alsjeblieft met rust.

Pieter blijft staan. Een stilte waarin Agnes verderwerkt.

PIETER

(*Zacht*) Iemand schiet zijn beste vriend neer en ik wil weten waarom.

AGNES

(*Scherp*) En mij laat het koud!

PIETER

Maar het gaat om uw man!

Agnes stopt abrupt met werken en gooit de poetslap van zich af.

AGNES

Voor de buitenwereld misschien. Voor z'n vrienden. (*Hoont*) Daar was hij zó populair! Maar IK kon in de stront zakken. (*Smalend*) Mijn man!

Pieter kijkt haar verbouwereerd aan.

AGNES (CONT.)

'Eén dukaat voor je wapen, twee dukaten voor je bruid'... Alles draaide om die achtelijke schutterij! Mij zag hij allang niet meer staan. Ja, als serveerster, lekker goedkoop.

PIETER
En Robert? Wat vond die ervan?

AGNES
Wat maakt het nog uit?! Tom is dood.
Ik kan weer ademen.

Ze pakt de poetslap weer op.

AGNES (CONT.)
Ik verkoop deze hele tent en ga
verder met mijn eigen leven.

17 EXT. RECHTBANK / STRAAT / DAG 4

Een stralende middag. In gedachten verzonken zit Pieter met zijn aktekoffer op een bankje voor de rechtbank.

PIETER (V.O.)
Motieven, het draait altijd om de
motieven.

Hij neemt een hap van een boterham uit een plastic zakje.

PIETER (V.O., CONT.)
De één steekt een verkrachter dood en
wordt vrijgesproken. De ander wurgt
zijn moeder en gaat acht jaar de bak
in. Moord wordt pas moord door de
motieven.

Hij knikt even naar een kennis die de rechtbank
binnenloopt.

PIETER (V.O., CONT.)
En bij Robert begrijp ik die niet.

Jelle komt aangesjokt en laat zich naast Pieter
neerploffen.

JELLE
(Ontdaan) De hele tennisclub
afgefikt. Acht ton schade.

Pieter knikt meelevend.

JELLE (CONT.)
'Ik hoop dat het een lang proces
wordt', zegt ze!

PIETER
Als je nou gewoon eerlijk was
geweest...

Jelle zucht en kijkt weg. Stilte.

JELLE
Van mij mogen ze haar opsluiten.
Levenslang. Maar ik zie die rechter
al denken: 'ach, zo'n arme vrouw.
Helemaal hoteldebotel'...

Pieter grinnikt en biedt zijn broer een boterham aan.

PIETER (V.O.)
Weer die motieven.

En zwijgend kauwend blijven beiden naast elkaar zitten.

18 INT. RECHTBANK / ZAAL / DAG 4

PATS!! Een foto wordt opgehangen: Agnes Dekker en Robert Schuitema in een innige omhelzing.

KARIN (O.S.)
Juni vorig jaar.

PATS!! Weer een foto: Agnes en Robert kussen in een auto.

KARIN (O.S., CONT.)
Drie maanden geleden.

Karin staat bij een muur van de rechtszaal waar al verschillende foto's hangen en prikt de laatste vast.

KARIN (O.S., CONT.)
En begin deze maand.

Ze tikt fel met haar hand op een foto.

KARIN (CONT.)
Een affaire met de vrouw van zijn
beste vriend. Al minstens een jaar.
Dat is het motief!

Agnes Dekker zit lijkkleek op de publiekstribune, waar de vrienden van Tom verbijsterd toekijken.

KARIN (CONT.)
Niks ongeluk, niks doodslag, Tom
Dekker is vermoord!

Ze kijkt naar de gedaagdentafel waar Robert roerloos voor zich uitstaart. Naast hem zit een overdonderde Pieter.

KARIN (CONT.)
Robert Schuitema verdient de hoogste
straf.

Er valt een verpletterende stilte. Dan kan Wilco op de publiekstribune zich niet langer inhouden:

WILCO VAN DER MEULEN
(Roept) Verdomme, Robert. Zeg dat het
niet waar is!

Robert laat zijn hoofd in zijn handen zakken.
